

Předjarní kidrčundr 2016

Plán byl jednoduchý:

- Vyrazili jsme od našeho, překročili potok Mojenu po jejímž břehu jsme došli na cestu, která nás dovedla až do strašidelných křovisk.
- Pak jsme podél koňské ohrady po panelovce došli na břeh Moravy, po jejímž břehu jsme doputovali přes most až do restaurace Areál Kvasice, kde jsme poobědvali.
- Odtud jsme vyrazili prozkoumat podivný podzemno/nadzemný objekt a po břehu šterkoviště jsme došli na pláž v „průrvě“ (Tudy si Morava v roce 1997 prorazila místo v obraně ke svému vítěznému útoku na širé okolí.), kde jsme nasbírali dříví a založili špekáčkový táborák.
- Lužní lesem jsme obešli šterkoviště a přes pole došli k myslivecké kazatelně u lesíka Celidana.
- Prošli jsme strašidelným hájkem Celidana a vyrazili do Tlumače ukončit akci v [restauraci Schodky](#).

Ráno jsme si se Štěpánem navzájem ukazovali jak moc se těšíme.

Štěpa navíc celou akci zaznamenával svým fotoaparátem

Nebe bylo olověné a nic moc neslibovalo..

Peťa (Súsed) s Honzíčkem však přichvátali přesně načas

Honzík vyfocen na stromě ve velmi ležérní pozici, zatímco jeho tatínek vybavoval zbytek výpravy navýsost potřebnými vycházkovými klacky – špacírkami.

Pocity z vycházky předjarní přírodou byly skoro až psychedelické..

Došli jsme do strašidelných houštin, naštěstí mají tatínci „pro strach naděláno..“, že by to bylo těmi jejich bezpečnostními nápoji?

Hoši se však rozhodli, že nebudou strašidlům snadným soustem, nýbrž že se budou po způsobu Jana Žižky tvrdě hájit z vyvýšené pozice..

V bývalém areálu provozovny štěrkoviště jsme prozkoumali podivný objekt provázaný se složitým podzemím a otvorem do nějž se dá křičet „Co skrýváš knihovno!“ A pak jsme se vydali kolem jezera..

Kdo by si myslel, že se dá klukům zakázat mlátit palicemi do vody nebo brát do rukou kusy ledu, tak je zatracený naiva, to už je snadnější udělat táborák a ruce si nad ním zkrátka ohřát. O možnosti opéci v mém batohu zcela náhodně nalezené špekáčky ani nemluvě..

Nic tak lidi nesbratří jako poetika a dým táborového ohně..

Ještě jsme si trochu hrůzou zajuchali ve strašidelných lužních lesích (nejděsnější je „les s houbou“)!

Nakonec jsme zakotvili v restauraci na Schodkách, kde tatínci meditovali nad Bernardovou dvanáctkou zatím co hoši si přehrávali celou akci na mapách. Jakou radost z nás měla obsluha nevím, začalo nám totiž prosychat bahno ve vzorcích na škrabáku dobře očištěných bot a tak jsme tu luxusní restauraci tak nějak zanesli zeminou.. Jak říkám, předjarní kindrčundr 2016 jsme vyhodnotili jako vydařenou akci.